

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

80. Svenno adolescens ab ingressu Religionis impeditur per Gerebertum; qui idcircò, si vi aut fraude eum abstraxit, peccauit mortaliter, & restituere tenetur monasterio, quanti æstimabitur emolumentum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

dum potest, tacitè denotat, approbare se eam transgressionem, & sic scandalum præbet. *Atque ex his patet, ad correctionem inuincibiliter errantis magis teneri Superiores, Parochos, Confessarios &c. vt communiter docent DD. quia ratione officij tenentur 1. subditos instruere in obseruatione præceptorum 2. procurare, ne alijs scandali occasionem præbeant. 3. Impedire, ne alij intelligant subditorum errores se approbare &c.*

Ad 1. in contrarium dicimus, esto homines illi non sint absolutè in statu miseræ spirituales, sunt tamen in graui huius periculo. Adde alia esse capita, ex quibus obligatio surgat, vt ex dictis patet. Ad 2. distinguimus, est de peccato formali vel materiali proximi, item de peccato, vel proximo huius periculo, concedimus: de ipso peccato formali tantùm negamus.

LXXX. *Sueno insignis ac diues adolescens cogitat certum aliquod monasterium ingredi, iamque ab Abbate huius spem admissionis certam habet, quod aduertens Gerebernus eius Paterfamilias nihil non tentat, quibus eum ingredi volentem à proposito reuocet, & generum suum faciat, ac tandem etiam istud assequitur; quo intellecto Abbas vehementer conqueritur, & Gerebernũ tam peccati mortalis, quam restitutionis reum pronunciat. Queritur. Vtrum Gerebernus impediendo Suenonem à Religionis ingressu peccatum mortale*

commiserit, & obligationem restitutionis monasterio faciendæ contraxerit?

Videtur Gerebernus mortaliter peccasse. Ita M. Nauarr. *in Man. c. 12. n. 44.* Diana P. 11; Tr. 3. Res. 22. & hoc teste communis aliorum, Quia læsit charitatem erga proximum in re valde graui; & cum inde Monasterium non leue patiatur damnum, vtique etiam huic insuper compensationem facere tenebitur.

Resp. 1. Si Gerebernus ex iusta causa disuasit Suenoni Religionem, & ad matrimonium potius induxit, non peccauit vlllo modo, nec ad vllam tenetur restitutionem. Ita ex communi omnium Wiggers de just. Tr. 4. c. 3. d. 4. num. 9. vbi plures tales iustas causas recenset, nec de hoc est inter Catholicos dissensio. Itaque

Resp. 2. Si illud absque iusta causa, atamen citra vim & fraudem fecit, proponendo v. g. honores, diuitias, voluptates in sæculo; & oppositam in Monasterio vilitatem, pauperiem, molestiam, difficultatem &c. nondum peccauit saltem mortaliter. Ita expressè Filiucius Tom. 2. Tr. 32. c. 6. n. 171. & Constantinus à Castro Mortariano apud Dian. *loc. cit.* Ratio est. Tum quia per hæc Suenoni nulla vis aut fraus est facta, sed voluntariè seposito Religionis desiderio matrimonium iniuit. Ergo Gerebernus legem charitatis grauitè non læsit, sed citra venialem culpã ejus actio stetit.

stetit. Tum quia Monasterium nullum adhuc
ius acquisiuit in Suenonem. Ergo nec iniuria
ipsi est facta compensationi obnoxia.

Resp. 3. Si Gerebernus vi aut fraude Sue-
nonem abstraxit ab ingressu ad Monasteri-
um, peccauit mortaliter, & tenetur restituere
Monasterio, quanti æstimabitur emolu-
mentum temporale ex ipso prouenturum,
consideratis tamen circumstantiis, per quas
illud emolumentum poterat impediri. Ita
comūnis Authorum apud Dedicastillo *Tr. 2.
de just. D. 7. dubit. 2.* Ratio est. Quia vis &
dolus sunt contra iustitiam, siquidem quiuis
habet ius, ne per vim & fraudem impediatur
à consecutione bonorum. Cum ergo ius istud
in re graui læserit Gerebernus, peccauit mor-
taliter, & tenetur illud resarcire Monasterio,
eo, quo diximus modo: Suenoni verò vim
ac fraudem auferre, si quæ adhuc lateret, &
bono salutis, quod per propositum assumen-
dæ Religionis intendit, obstare posset; item
obligatur reparare damnum, si quod aliud ex
iniusta illius suasionem passus est, & reparari
potest, vt rectè cum aliis Lugo *D. 9. de just.
num. 28.*

Ad rationem in contrarium dicimus, Gere-
bernum læsisse quidem charitatem in re gra-
ui, sed non vltra culpam venialem, si vis &
dolus abfuit, cum Sueno liberè tunc consen-
serit. Vnde etiam ex isto nullum adhuc ius

aduenit Monasterio, ex cuius violatione compensatio eidem debeat.

LXXXI. Suibertus Sacerdos & Canonicus totum Officium diuinum orare solet manè vsque ad Completorium, quod dein nullâ iustâ causâ impeditus frequenter negligit. *Quæritur. Vtrum hâc omissione duo peccata committat, & duplicem horarum dicendarum titulum aperire in Confessione debeat, de quo ipse dubitat?*

Videtur affirmandum. Ita Suarez Tom. 2. de Relig. l. 4. c. 18. num. 5. Fagundez de præcept. Eccles. Tr. 2. l. 4. c. 5. n. 23. Layman l. 4. Tr. 1. c. 4. in fine. ubi hanc sententiam vocat communem DD. & contrariam improbabilitatis arguit. Nam omnium vox & sensus est Beneficium dari propter officium, siue ex iustitia recitandum esse Officium. Ergo Suibertus non tantum tenetur ratione Ordinis sacri, adeoque ex Obedientiæ virtute, sed etiam ex virtute iustitiæ, & consequenter omitendo notabilem officij diuini partem (qualis est Completorium) duo peccata committit, atque idèò vtrumque obligationis titulum exprimere in Confessione tenetur.

Resp. Suibertum omissione Completorii vnum tantum committere peccatum, nec teneri duplicem horarum dicendarum titulum in Confessione aperire. Ita Homobonus, Henriquez, Gattias, quos refert & sequitur Diana P. 2. Tr. 12. Res. 22. & P. 4. Tr. 4. Res. 219. in fin.